

Guida Musical 1982-83 10

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

«MONTSALVAT», NOVA ETAPA

Fa uns dies, la direcció de la revista musical «Montsalvat» m'encarregà de presentar el nou format de la publicació, fet que representa una altra etapa en la seva vida. Vaig acceptar de grat la invitació que era, per a mi, una distinció.

En aquell acte, es tractava, en realitat, de destacar la importància que té que una revista musical hagi assolit el núm. 100 i que, a partir d'ara, amb un nou format i amb renovada empena, intenti abastar els confins més remots de l'estat espanyol. El seu director, José Manuel Infiesta, parlà dels propòsits per a la futura fase i féu especial al·lucenament en la vocació wagneriana de la publicació accentuada, a més, de cara al futur, per la commemoració del centenari de la mort del gran compositor alemany, que s'escau precisament enguany.

A la vegada que crec que hem de celebrar l'esdeveniment esmentat, perquè, en definitiva, pot determinar una nova projecció de l'activitat musical de Catalunya, entenc que cal exposar unes reserves al projecte general de la publicació, en funció del contingut de l'exemplar amb què s'inicia la nova etapa. Així vaig dir-ho en l'acte de presentació i així ho repeteixo ara. Però voldria que s'entengués la meua reserva, no com una crítica, sinó com un suggeriment a fi que «Montsal-

vat» completés la seva tasca «informativa» que porta a terme, amb una innegable eficàcia i puntualitat, amb una visió «formativa» per donar fe d'altres consciències musicals.

Fent-se eco d'un recent *slogan* polític, a l'exemplar núm. 101 s'apunta un esdevenir «pel canvi». Si observem la revista de prop, ha canviat el format, però no els propòsits. A més de la precisa informació concertística que trobem a la revista (eina, per tant, informativa) li falta una doctrina d'actualitat. Penso que la defensa de Wagner, ara, no forma part d'un programa vigent. Hi manca, a «Montsalvat», una actitud, favorable o adversa, però polèmica, en relació a les noves propostes musicals que arreu del món occidental es plantegen en ordre a la creació musical; no tracta de la sociologia del concert; ni de la política cultural; ni del valor de la música «pop»; ni s'estén en consideracions d'ordre etno-musicològic, etc. Cal incorporar aquesta temàtica a la revista per fer-la realment actual.

Repeteixo, no voldria que es considerin aquestes objeccions com una crítica. La revista, amb els nous plantejaments, pot convertir-se en un real ferment de cultura entre nosaltres. I així ho desitjo molt de debò.

MANUEL VALLS

CURS D'INTERPRETACIÓ DE PIANOFORTE PER JÖRG DEMUS

Organitzat pel Servei de Música del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona, tindrà lloc al Palau Güell (carrer Nou de la Rambla, 3), del 14 al 18 del mes de febrer vinent, un curs d'interpretació de pianoforte sobre els grans clàssics vienesos (Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert) que impartirà el gran pianista austríac Jörg Demus valent-se d'un pianoforte d'ell, original, Boisselot, de 1930.

El curs és dedicat principalment als pianistes i estudiants de piano de cursos superiors, desitjosos d'intensificar i acrixer el coneixement del pianoforte com a un dels instruments originals del període clàssic vienes.

A fi d'obtenir un treball profund i una dedicació profitosa del professor, el nombre d'alumnes no passarà dels 15 i, el primer dia de curs, podrà haver-hi una prova de selecció, d'uns cinc minuts de durada per cadascun, seguint l'ordre d'inscripció.

Els participants hauran de preparar un mínim de 2 ó 3 obres (preferentment de memòria) de Haydn, Mozart, Beethoven o Schubert.

També es compta amb una matrícula determinada d'oients.

Com a cloenda se celebrarà un recital del professor Jörg Demus amb el pianoforte Boisselot esmentat, el dia 18 de febrer, a les 9 de la nit, al Palau de la Música Catalana.

Les inscripcions es recullen al Servei de Música de la Generalitat, Mallorca, 272, 5.º, Barcelona-37, telf. 215 26 50 fins el dia 7 de febrer propvenient.

PREMI EMILI PUJOL 1982 D'INVESTIGACIÓ MUSICAL

La diputació Provincial de Lleida convoca el «Premi Emili Pujol 1982» en homenatge al musicòleg lleidatà Emili Pujol i Vilarrubi.

Aquest premi és instituït per tal de fomentar els estudis musicològics a les terres de Lleida, camp en el qual l'insigne compositor

i intèrpret acredita la seva capacitat investigadora i d'adaptació.

S'ofereix un premi únic de cent mil pessetes al millor treball en el camp de la musicologia sobre temes lleidatans (història, biografia, tradicions orals, estètica sociològica musical, tècnica, transcripcions de música polifònica o instrumental, etc.) a les comarques lleidatanes.

Per a obtenir les bases cal adreçar-se a: Secretaria General de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (Serveis de Cultura de la Diputació), Pl. de la Catedral s/n., Lleida, telèfon 26 90 49. L'admissió de treballs es tancarà el dia trenta de setembre de 1983.

HOMENATGE A MÚSICS ESPANYOLS

La Fundació Juan March ha començat la celebració d'un homenatge als musicòlegs Samuel Rubio, Miquel Querol i Santiago Kastner, amb tres concerts en els quals s'interpretaran obres de compositors espanyols investigades pels homenatjats.

El pare Samuel Rubio (Posada de Omara, Lleó, 1912) es, des del 1980, catedràtic de Musicologia i cant gregorià del Reial Conservatori de Madrid i creador de la Societat Espanyola de Musicologia. Va fundar la «Revista de Musicologia» i ha realitzat una de les més importants investigacions que s'han fet fins ara a l'arxiu del Monestir de l'Escorial i de les obres del P. Soler.

Miquel Querol (Ulldecona, Tarragona, 1912), és, des del 1970, director de l'Institut de Musicologia i fundador i president de la Societat Catalana de Musicologia. La seva aportació a la música espanyola dels segles XVI a XVIII i l'edició dels cançons poètico-musicals dels segles XV al XVII (Colombina, Medinaceli, Guerrero, Calderon i Lope de Vega), és d'una gran importància.

Santiago Kastner (Londres 1908), professor de clavicordi i interpretació de música antiga al Conservatori Nacional de Lisboa, és col·laborador permanent de l'Institut Espanyol de Musicologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques. El seu treball —com investigador i intèrpret— està enfocat a la música ibèrica, dels segles XVI al XVIII.

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

¿Qué haría usted, con su instrumento si le faltaran los tonos más agudos?

Algunas cassettes no reproducen los agudos. Otras lo hacen con grandes distorsiones. Escuche usted una cassette Maxell con recubrimiento Epitaxial o High Epitaxial. Obtendrá sonidos puros, incluso en los tonos más agudos. Una de las mejores características de las cassettes Maxell radica en la dinámica de los agudos. Las finísimas partículas epitaxiales, de gran densidad, aumentan la dinámica de los tonos agudos sin apenas distorsión.

maxell
¡GRÁBESELO!

Maxell XL I-S para posición "Normal"

Brillante reproducción, incluso en los tonos agudos. Excitabilidad incrementada en 1 dB.

Maxell XL II-S para posición "Cromo"

Para obtener el máximo rendimiento en reproducción y grabación por medio del nuevo recubrimiento High Epitaxial. Excitabilidad incrementada en 2 dB.

También componen esta gama las acreditadas cassettes UDXL-I y UDXL-II.

maxell

unilec, sa

Alfonso XII, 19
Tel. 201 21 44
Barcelona-6

Añastro, 15
Tel. 202 38 45
Madrid-33

RECORDS D'ARTHUR RUBINSTEIN

La mort recent d'Arthur Rubinstein, ja passats els noranta-cinc anys, al mes de desembre passat, fou molt sentida a tot el món. Un pianista que és concertista famós durant quasi tot un segle és un fet insòlit perquè es pot dir que resumeix la història de la sensibilitat de la música, que ha sofert tantes transformacions en els darrers temps. Visqué més anys que el seu compatriota, el venerable Ignaz Paderewsky, un polonès com ell, autoritari intèrpret de Chopin, que havia d'arribar a ser president del consell de la República polonesa l'any 1919.

Arthur Rubinstein, infant i vell prodigi, ha estat un cas de resistència i de poder absolut de tots els ressorts expressius del piano. Ha estat un home apassionat, vital, nerviós, irònic, ben humorat. Una personalitat única. Quan va aparèixer a Europa als començaments de segle, portat de la mà d'aquell gran violinista que es deia Joachim, era un adolescent esperitat i ros, de cabell finíssim, daurat, que semblava volar, amb els seus ulls clars i esbatanats, el nas llarg i fi, sensible, la boca de llavis retallats i golut. Davant el piano va produir gran expectació, una fascinació extraordinària. Ell mateix va explicar a Georges Michel, cronista del ballet rus i gran amic seu, el secret d'aquesta fascinació: «El piano és per a mi veritablement com un sisè sentit, com la vista i l'oïda. I adopto davant d'ell la mateixa ingratitud, el desagraïment que tenim amb els sentits perquè oblidem, com a cosa natural, els magnífics dons amb què Déu ens ha beneficiat. Als quatre anys ja posseïa aquest sentit. Vaig tocar davant del violinista Ysaye una melodia de Schubert i quedà ben parat. Als deu anys donava el meu primer concert a Varsòvia... La segona raó del meu èxit és

que, per gran que sigui el meu amor pel piano, estimo més la música que l'instrument. Jo comprenc que la meua manera de tocar és potser diferent de la dels altres. Vull creure que el piano, que és un instrument de percussió, pot arribar a sonar com un violoncel».

Evidentment, aquesta va ser l'obsessió de la seva vida. No va sotmetre la música a l'instrument sinó aquest a la música integralment, d'una manera absoluta. I per això la seva carrera va ser tan brillant que fins fa uns cinc anys, que quedà cec i pràcticament invàlid, no va deixar de tocar. Barcelona el va escoltar quan ja tenia quasi noranta anys, en unes versions meravelloses del *Carnaval* de Schumann i dels valsos nobles i sentimentals de Ravel i, finalment, el seu Chopin. Feia més de seixanta anys que havia debutat davant del nostre públic tocant, entre altres, el seu predilecte Enric Granados. La filla d'Enric Granados, Natàlia Granados de Carrera, m'explicava l'altre dia que la nit que es va saber la notícia que el seu pare havia mort en el torpedinament del «Sussex», ells estaven escoltant Rubinstein en una llotja del Palau de la Música Catalana. Era el 25 de gener de 1916 i només algú del públic sabia la notícia, que encara no havia estat confirmada. El matrimoni Granados havia embarcat en el «Sussex» el 24 per anar d'Anglaterra fins a Diepoe, i el vaixell fou torpedinat per un submarí alemany. Era el moment més crític de la Primera Guerra Mundial i els fills de Granados varen sentir aquella nit l'extraordinària versió que el pianista polonès feia de *La Maja y el ruiseñor*. Rubinstein havia fet dos recitals a la Sala Mozart els dies 20 i 23 de març, amb un èxit total. Per insuficiència en la capacitat de la

Sala Mozart, el tercer concert s'organitza al Palau.

En més de seixanta anys, Rubinstein vingué infinitat de vegades a Espanya, a Barcelona. Georges Michel explica que, el 1913, va coincidir amb ell a Sant Sebastià. Era aquella època en què Arthur Rubinstein donava cent cinquanta concerts l'any, amb totes les dificultats dels mitjans de transport de l'època. Recorda Georges Michel, en el seu llibre *Gens du théâtre que j'ai connu*, que van dinar plegats i, en sortir, segons el text d'aquest cronista, «Rubinstein es va aturar, es va donar un gran cop al front, va mirar febrilment una agenda —en portava dues o tres— i va dir: "Parem aquest taxi". Vam pujar. Rubinstein va donar una adreça que va meravellar el taxista, un dels pocs que hi havia llavors a Sant Sebastià. Després va explicar: "Havia oblidat que tinc un concert a Pamplona". "Pamplona és a més de cent quilòmetres d'aquí", li vaig dir. "Sí, és més o menys això, amb les voltes de la muntanya", em respongué. Muntanyes despulades, de color verd cendrós, als dos costats de la carretera. Rubinstein, estès còmodament al taxi, em deia: "Veuràs quina ciutat més encisadora. A Pamplona s'estima la música, cosa que, d'altra banda, a Espanya succeeix pràcticament a totes les regions. I tinc un empresari que prepara la meua arribada. Veuràs quants cartells, arcs de triomf, i tota la ciutat m'espera. Em sento una mica inqu.et..." Però en entrar a Pamplona, Rubinstein encara va semblar més inquiet i sobretot sorprès. En arribar al centre de la ciutat davallà del cotxe i s'estirava els cabells: ni un cartell, ni un programa. Vàrem fer-nos portar fins al teatre, que estava tancat i sense cap rètol d'Arthur Rubinstein a les parets ni a les

portes. Llavors el pianista es va escorcollar les butxaques, va treure'n una altra agenda: "M'he equivocat —va dir tranquil·lament—, en aquesta mateixa data donaré un concert a Pamplona però serà l'any que ve..."

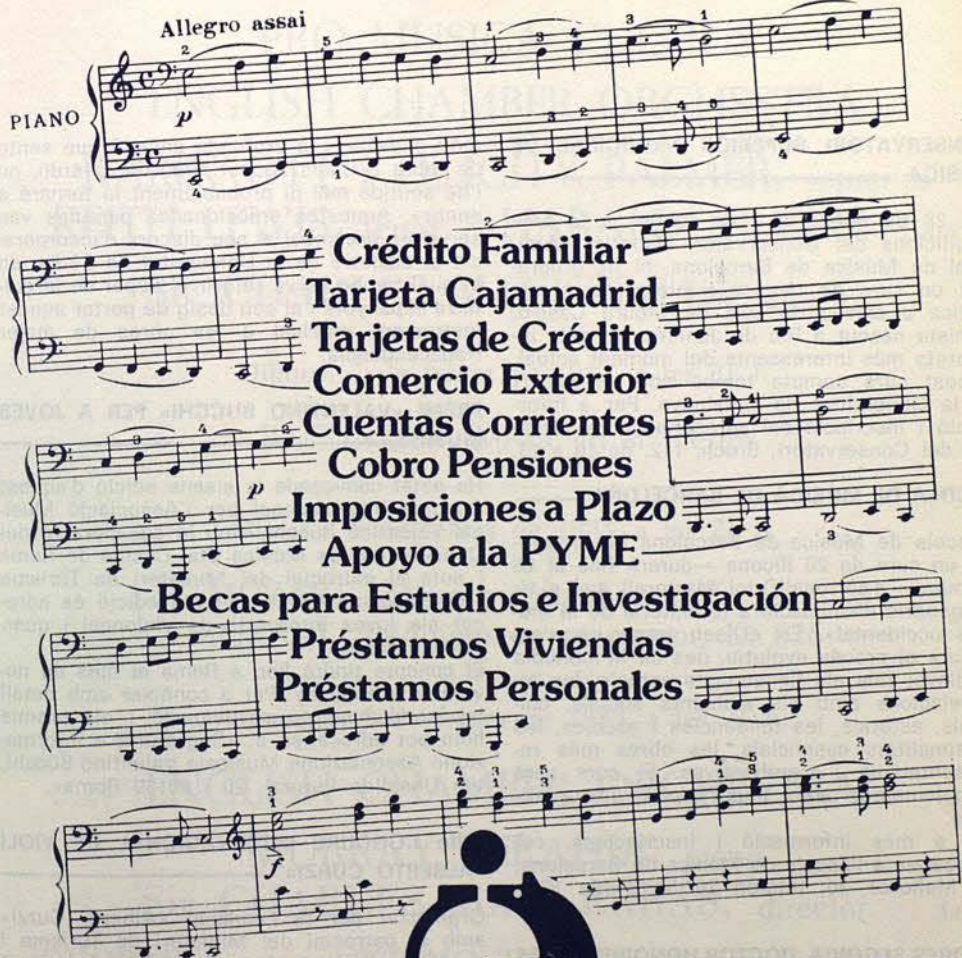
Així fou aquest personatge fabulós que ha explicat la seva vida en tres volums de *Memòries* i que va fer un film que precisament portava per títol *L'amor a la vida*. Abans de morir el dilluns dia 20 de desembre, havia escoltat l'enregistrament íntegre del *Barber de Sevilla* de Rossini, que és música amb perfecte i resplendent estat d'alegria. Anys abans, quan el van operar, havia dit al seu fill: «Si em moro a la intervenció i hi ha paradís, hi entraré escoltant el segon moviment del quintet de Schubert. Si, feliçment, obro els ulls a la terra, és Mozart que vull sentir». El seu fill va posar una *cassette* amb Mozart en el moment que retornava de l'anestèsia. «Estic vivint: perquè sento Mozart sé que estic vivint», va dir joïós. Potser Mozart i el quintet de Schubert l'han rebut al paradís dels alegres, dels immortals, de la gent que han fet de la joia pura una religió. Queda d'ell no tan sols la memòria sinó la seva obra en disc, la més abundant col·lecció que qualsevol concertista de piano hagi enregistrat. Aquest llegat és una admirable felicitat, una incitació perquè la vida continuï, perquè els somnis ens assisteixin, a gaudir del món que ens envolta, a viure la vida consoladora voltats de tantes misèries. Perquè la realitat i la fantasia no se separin del tot, per conservar la riquesa de la imaginació, potser només per això, l'home va inventar la música.

NÈSTOR LUJAN

(«El Món», núm. 57, 7 de gener de 1983)

LA RESONANCIA DE UNA GRAN CAJA

Allegro assai
PIANO *p*

Crédito Familiar
Tarjeta Cajamadrid
Tarjetas de Crédito
Comercio Exterior
Cuentas Corrientes
Cobro Pensiones
Imposiciones a Plazo
Apoyo a la PYME
Becas para Estudios e Investigación
Préstamos Viviendas
Préstamos Personales

CAJA DE AHORROS

Y MONTE DE PIEDAD DE MADRID

cajamadrid

Plaza de Cataluña, 9 · Barcelona

CONSERVATORI SUPERIOR MUNICIPAL DE MÚSICA

Del 28 de gener al 2 de febrer, a la sala d'audicions del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, hi ha programat un curs de tècnica i interpretació pianística a càrrec de Luiz de Moura Castro, pianista nascut a Rio de Janeiro, un dels intèrprets més interessants del moment actual. Aquest curs compta també amb el suport de la Generalitat de Catalunya. Per a informació i inscripció cal adreçar-se a les oficines del Conservatori, Bruch, 112, de 10 a 13.

ESCOLA DE MÚSICA DE BARCELONA

L'Escola de Música de Barcelona ha organitzat un curs de 20 lliçons —durarà fins al 26 de març— a càrrec d'Oriol Martorell, amb el títol genèric d'«Iniciació a la història de la música occidental». En el seu transcurs s'estudiarà el procés evolutiu, des de la monòdia medieval fins als llenguatges actuals, les interrelacions amb els ambients socials, culturals, estètics, les tendències i escoles, les personalitats essencials, les obres més representatives i significatives. El curs serà complementat amb il·lustracions discogràfiques.

Per a més informació i inscripcions, cal adreçar-se a l'Escola de Música de Barcelona, c/. Mallorca, 30, telèfon 207 58 18 (de 17 a 21 h.).

ANDRÉS SEGOVIA, DOCTOR HONORIS CAUSA PER LA UNIVERSITAT DE CÀDIS

Andrés Segovia, mestre universal de la guitarra espanyola va ser distingit, el passat mes de desembre, amb el títol de doctor *honoris causa* per la Universitat de Càdis.

Andrés Segovia va néixer a Linares en 1893. «A d'altres Universitats estrangeres i espanyoles dec agraïment, però jo sóc andalús,

molt andalús, i la profunda emoció que sento de rebre a Càdis aquest honorífic guardó, no l'he sentida mai ni probablement la tornaré a sentir». Aquestes emocionades paraules van servir de preàmbul al seu discurs d'incorporació al claustre de la Universitat de Càdis, en el qual també es va referir al paper de la guitarra espanyola i al seu desig de portar aquest instrument musical a les obres de major transcendència.

PREMI «VALENTINO BUCCHI» PER A JOVES MÚSICS

Ha estat convocada la sisena edició d'aquest Concurs Internacional per l'Associació Musical Valentino Bucchi, amb la col·laboració del Conservatori de Música Sta. Cecília de Roma i sota el patrocini del Ministeri de Turisme i de l'Espectacle. En aquesta edició és adreçat als joves intèrprets de violoncel i quartets de corda.

El concurs tindrà lloc a Roma el mes de novembre d'enguany. Per a conèixer amb detall les condicions de participació i els premis hom pot adreçar-se a: «Segreteria e informazione Associazione Musicale Valentino Bucchi, Via Ubaldino Peruzzi, 20 - 00139 Roma».

VIIIè CONCURS INTERNACIONAL DE VIOLÍ «ALBERTO CURZI»

Organitzat per la Fundació «Alberto Curzi» amb el patrocini del Ministeri de Turisme i de l'Espectacle i altres institucions, aquest concurs és obert als joves violinistes de qualsevol nacionalitat que, en data 31 d'octubre de 1983, tinguin com a màxim 32 anys. Les proves del concurs tindran lloc del 12 al 21 de novembre de 1983 a Nàpols. La inscripció, cal fer-la abans del 30 de juny de 1983. Per a obtenir les Bases del concurs cal adreçar-se a: «Fondazione "Alberto Curzi" Via Nardones 8 - 80132 Nàpols».

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL

PRO MUSICA CHORUS
ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

KARIN OTT i FELICITY PALMER, sopranos
KEITH LEWIS, tenor - HARALD STAMM, baix

Sir CHARLES MACKERRAS, director

Dilluns, 7 de febrer de 1983, a les 21 h.

BACH: Gran Missa en si menor

Dimarts, 8 de febrer de 1983, a les 21 h.

MOZART: Missa en do menor, K. 427
MOZART: Rèquiem en re menor, K. 626

Dimecres, 9 de febrer de 1983, a les 21 h.

ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA

MURRAY PERAHIA, piano

Sir CHARLES MACKERRAS, director

DVORÁK: Serenata.-BEETHOVEN: Concert per a piano núm. 3
MOZART: Simfonia núm. 39, K. 543

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana,
dies feiners, de 17 a 21 h. Preus especials per a estudiants.

DIMECRES MUSICALS DE RÀDIO NACIONAL

FEBRER 1982

Dimecres, 2, a les 19 h.

MÚSICA DE CAMBRA CATALANA

TRIO MOMPOU

Obres de F. Mompou, J. Serra, E. Granados

Dimecres, 9, a les 19 h.

LA VIOLA ESPANYOLA

ENRIQUE SANTIAGO, viola

JULIAN DAWSON-LYELL, piano

Obres de F. de los Rios, J. Oliver i Astorga, T. Lestán, F. Fleta
Polo, C. Prieto, J. Soler.

Dimecres, 16, a les 19 h.

TRIOS EUROPEUS

TRIO BELL'ARTE

Obres de J. Haydn, M. Reger, J. Francaix.

Dimecres, 23, a les 19 h.

EL PIANO DE SCHUMANN

MARC RAUBENHEIMER, piano

Obres de R. Schumann

Comentaris: Francesc Bonastre

Col·labora: Fòrum Musical

Transmissió directa pel II Programa (FM)

ENTRADA LLIURE

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

33

BAR CANAPES COCKTAILS CAVAS
AMIGÓ, 33. TEL. 201 88 95. BARCELONA-21

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LUISA MILLER

de

GIUSEPPE VERDI

JUSTINO DÍAZ - JOSEP CARRERAS - STEFKA MINEVA
KURT RYDL - MATTEO MANUGUERRA - ÁNGELES GULÍN
CECÍLIA FONDEVILA - ALFREDO HEILBRON

Director d'escena: Giuseppe Giuliano

Decorats: Giancarlo Padovani, Sormani (Milà)

Vestuari: Flora Brancatella, Casa d'Arte Jolanda (Roma)

Director d'Orquestra: EUGENIO MARCO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Dijous, 3 de febrer, a les 21 h.	Torn C
Diumenge, 6 de febrer, a les 17 h.	Torn T
Dimarts, 8 de febrer, a les 21 h.	Torn A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

A. LEWIN-RICHTER: 11 obres. Anna Ricci, mezo-soprano / HERMISFERIO H-1117-18.

En dos discs, editats el 1982, el compositor barceloní Andrés Lewin-Richter, aplega onze composicions escrites entre el 1963 i el 1981. És un document indispensable per a conèixer l'obra i el seu peculiar llenguatge, en el camp de la música electrònica, d'un especialista i peoner d'una forma d'entendre i de tractar la música d'acord amb uns procediments sorgits de la manipulació electrònica. Lewin-Richter ha donat proves constants i aclaridores en diverses facetes de la composició estricta per a instruments, veu, obres per al teatre o el ballet. Sempre, però, en una tècnica —limitada, il·limitada?— de laboratori, aspecte que no exclou, com algú podria pensar, allò que és més vàlid al compositor: la creativitat.

Heus ací el contingut d'aquests dos àlbums: Fontecilla Mix II (1978), Bachetiada (1980), Densidades (1963), Estudio I (1964) i Estudio II (1965). L'altre disc aplega obres interpretades per Anna Ricci: Secuencia III para Anna (1976), El Viento III (1980), Wagler Walricci (1981), El Viento II (Homenatge a Lorca) (1979), OM (1975) i El Viento IV (1980). Ningú millor, això és indiscutible, que Anna Ricci podria interpretar (això és: entendre, assimilar i dir tot fent-ne una nova i definitiva creació) els temes de Lewin-Richter. La simbiosi compositor-matèria-intèrpret-receptor és possible gràcies a les condicions indispensables i favorables esmentades.

Malauradament, discs com aquests —i no és el moment d'examinar-ne les causes— no són freqüents precisament en el ja reduït catàleg de música catalana. Per això, al marge fins i tot d'un judici crític que no serà igual per a tots, és sumament important de constatar el seu valor real. I tant de bo no fossin únicament fets isolats...

J. S. BACH: Els concerts per a tres i quatre pianos. BWV 1063, 1064, 1065. / Michel Béroff, Jean-Philippe Collard, Bruno Rigutto, Gabriel Tacchino, piano. Ensemble Orchestral de París. Dir.: Jean-Pierre Wallez. EMI 10C 065-073064.

Jaqueline Malaurent, en comentar aquest enregistrament, retreu la frase d'Albert Schweitzer: «No es tracta simplement d'executar» les obres de Bach; és precis «interpretar-les», i fer-ho d'una manera que, respectant l'estil de la música antiga, hom s'esforci a posar al dia les idees i els efectes actuals, posant nova llum en aquelles partitures».

Si la comentarista esgrimeix la teoria del Dr. Schweitzer per a justificar la utilització del piano en la interpretació dels dos concerts per a tres claus i el concert per a quatre claus, hom no veu, a fi de comptes, la necessitat d'una tal justificació emparada en aquests arguments. Si els intèrprets —pianistes, per damunt de tot, encara que no especialistes en l'obra de Bach— han volgut enregistrar aquestes tres obres amb el seu instrument és quasi un fet lògic. Per què cal justificar-se? Hi ha mala consciència? Però és que, després de tot, la teoria del Dr. Schweitzer no resulta vàlida. Hom parla de respectar la música antiga. Ningú no podrà dir que Wallez i els seus intèrprets no la respectin. Però, les idees, han estat posades al dia? Han aportat una nova llum en les difícils obres bachianes? Hem de creure que no. Es tracta d'una interpretació honesta que no va més enllà d'una de tantes lectures —comercials?— de l'obra de Bach. I per això no calia un text com el que acompanya el disc. Bach és encara —sortosament?— molt lluny.

A. S.

Única presentació a Barcelona de

SEIHA - HOGAKU - KAI

(Escola d'lkuta tradicional)

Recital de música tradicional japonesa
per un conjunt de 19 músics

Programa

BUTO-KUMIKYOKU de Kosaburo HIRAI

KINUTA, de Michio MIYAGI

MUGON-KASHU, de Shinichi YUIZE

HANAKURABE (Flors) Arranjament de cançons tradicionals en
forma de duet de veu femenina i koto
de Kosaburo HIRAI

ONKOTO Arranjament de cançons tradicionals de l'època EDO
(1600-1868) de Kosaburo HIRAI

OEDONIHONBASHI Cançó popular amb acompanyament de
koto normal i de koto de 17 cordes

WAKIIZURU CHIKARA (Les forces fluents) Quartet de koto de
Kimio ETO

Dimarts, 8 de febrer de 1983, a les 21 h.

ORATORI DE SANT FELIP NERI
Barcelona

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
SERVEI DE MÚSICA

ENTRADA ÚNICA: 200,- ptes.

VENDA DE LOCALITATS: Una hora abans al mateix lloc del concert.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
29, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Jean Fournet. Nelson Freire, piano. Berlioz, Chopin, Franck.
	21.30 h. Liceu	«Romeo i Julieta», de Ch. Gounod.
	22.15 h. Orfeó de Sants	Jordi Vilapinyó, piano. Ravel, Debussy, Schumann, Montsalvatge.
30, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h. Liceu	«La Walkiria», de R. Wagner.
31, dilluns	21.30 h. La Paloma	Kreuzberger Quartet. Eduard Brunner, clarinet. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)
FEBRER		
1, dimarts	20 h. Liceu	«La Walkiria», de R. Wagner.
2, dimecres	19 h. Palau	Trio Mompou. Mompou, Serra, Granados. (Dimecres de R. N.)
3, dijous	21 h. Palau	Cor Nacional d'Espanya. Dir.: Enric Ribó. Ana M. ^a Gorostiaga, piano. Rogelio Gavilanes, piano. Brahms: Cançons polifòniques. cançons gitanes, motets, valsos amorosos. (III Festival de Música Romàntica.)
	21 h. Liceu	«Luisa Miller» de Verdi.
	21 h. Conservatori	Quartet de Saxofons de Barcelona. Obres de Cabezón, Albéniz, García, Cervelló, Codina, Groba. (Serveis Cultura Ajuntament.)
4, divendres	21 h. Palau	Brigitte Fassbaender, soprano. Irwin Gage, piano. Schumann. Berg, Brahms. (Patronat Pro Música.)
	21 h. Conservatori	Montserrat Cases, piano. Laura Folch, violoncel, Maria Gorina, piano. Alfons Bayonas, clarinet. Montserrat Morral, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
	20 h. Liceu	«La Walkiria», de R. Wagner.
5, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Salvador Mas. Myung-Wha Chung, violoncel. Dvorak, Granados, Janacek.
	22.15 h. Orfeó de Sants	Cobla Mediterrània. «Concert de Carnestoltes.»
6, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Salvador Mas (segona audició).
	17 h. Liceu	«Luisa Miller» de Verdi.
7, dilluns	21 h. Palau	Pro Musica Chorus. English Chamber Orchestra. Karin Ott, soprano. Felicity Palmer, soprano. Keith Lewis, tenor. Harald Stamm, baix. Dir.: Sir Charles Mackerras. Bach: Gran Missa en si menor. (Patronat Pro Música.)

8, dimarts	21 h.	Palau	Pro Musica Chorus. English Chamber Orchestra. Karin Ott, soprano. Felicity Palmer, soprano. Keith Lewis, tenor. Harald Stamm, baix. Dir.: Sir Charles Mackerras. Mozart. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Conservatori	Agustí Brugada, flauta. Jordi Vilaprinyó, piano. (Gran Pòdium de Joves Intèrprets.)
	21 h.	Liceu	«Luisa Miller» de Verdi.
	22.30 h.	Zelesse	Diatessaron.
9, dimecres	19 h.	Palau	Enrique Santiago, viola. Julian Dawson-Lyell, piano. Ríos, Oliver, Lestán, Fleta-Polo, Prieto, J. Soler. (Dimecres de R. N.)
10, dijous	21 h.	Conservatori	Gerard Garcin, flauta. Ferran Quiroga, guitarra. Giuliani, Bach, Santórsola, Solbiatti, Guinovart. (Serveis Cultura Ajuntament.)
11, divendres	19.30 h.	Institut Francès	Gerard Garcin, flauta.
	21 h.	Palau	Marina Rossell.
	21 h.	Conservatori	Eulàlia Biescas, flauta. Marina Piñeiro, piano. Victor Valls, guitarra. Miquel Bofill, saxofon contralt. Carles Altayó, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
12, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Miguel Anegl Gómez Martínez. Agustín Dumay, violí. Honegger, Saint-Saëns, Strauss.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Pérez-Simó. Música coral catalana.
13, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Miguel Anegl Gómez Martínez. Agustín Dumay, violí (segona audició).
	11.30 h.	Palau de Congressos	Banda Municipal. Enrique Santiago, viola. Dir.: Albert Argudo. Gounod, Hindemith, Weill, Liszt.
	17 h.	Liceu	«Macbeth» de Verdi.
14, dilluns	21 h.	Palau	Nuovi Virtuosi di Roma.
15, dimarts	21 h.	Liceu	«Macbeth» de Verdi.
	21 h.	Conservatori	«Quartet Haydn» de la Ràdio de Bulgària. Haydn, Mozart, Beethoven (Pòdium de Joves Intèrprets)
16, dimecres	19 h.	Palau	Trio Bell'Arte Obres de Haydn, Roger, Francaix. (Dimecres de R. N.)
17, dijous	21 h.	Conservatori	Leslie i Nadine Wright, piano a quatre mans. Schubert, Brahms, Bizet, Ravel, Milhaud. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	21 h.	Liceu	«Macbeth» de Verdi.

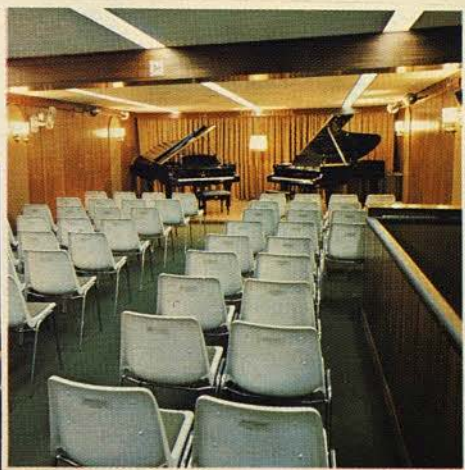
TEMPORADA 1982/83 - 29 de gener de 1983 - Núm. 10 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 - Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA PIANOS

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

